

Medlem iøvrigt spurgte, hvad man vilde gjøre lige over for det omtalte Skridt, forekommer det mig, at det var fuldstændig rigtigt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) at henvise til Folket, lige over for et Forhold, som ligger udenfor Forfatningen, lige over for et Foretagende af Øvrigheden eller af dem, der skulle regjere og værne om den lovlige Orden, der gaar ud paa at gjøre Brud paa den lovlige Orden. Derom tror jeg ikke, vi bør udtale os. Selv om det kunde forudsættes, at der vil komme et saadant Tidspunkt, da vi skulle overveie, med hvilke Midler vi skulle møde et saadant Brud paa Ordenen og Forfatningen fra deres Side, der skulle værne om Landets Orden og rolige Udvikling, er det ganske mærkeligt at høre, at det ærede Medlem vil mene, at vi skulle foregribe, hvorledes Folket, Befolkningen, vil stille sig imod en Revolution fra oven. Jeg tror ellers, der var nogen Misforstaaelse i det ærede Medlems Opfattelse af de Udtalelser, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) fremkom med, naar han mente, at han havde henvendt sig til Medlemmer for at stille dem i Spidsen for Bestyrelsen, naar det nuværende Ministerium var færdigt. Jeg tror ikke, det nogeninde er faldet det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds ind, at det kunde ske. Jeg tror ikke, at det politiske Sindelag er saaledes i Landet, at man vil føle sig tilfredsstillet ved at se vor Udvikling ledet af de samme Mænd, som med Hensyn til vor indre Udvikling paa saa mangfoldige Punkter have staaet imod de Ønsker, der ere fremkomne blandt Befolkningen, og som med Hensyn til den udenrigske Ledelse af vort Land have været i alt Fald i en beklagelig Grad uheldige; derom er der utvivlsomt ikke Tale. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds udtalte sig for nærmere at erfare de Herrers Mening med Hensyn til Forfatningens sande Forstaaelse, er jeg overbevist om, at det ikke, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Hall) syntes at antyde, var, fordi dette var af Interesse for Flertallet i denne Sal. Nei, det forekom mig tydelig nok, at det var af sand Interesse for de meget ærede Medlemmer selv. Naar man beskænder sig til det parlamentariske System, indrømmer man jo nemlig med det Samme Nødvendigheden af, at der er to Partier, som man vil et Høire og et Venstre, som kunne gjøre deres Bedste for at lede Landets Styrelse i den Retning, Folkets Villie og Stemning tilkjendegive, som altsaa kan søge at lede det i Fremskridtsretning, naar Folket er fremskridtsindet, og naar

det er mættet af Fremskridt — thi det gaar naturligvis med Folket som med de enkelte Individuer — og ønsker at have det mere med No for at bruge de Love, der ere givne, og deslige saaledes, at altsaa Stemningen gaar i konservativ Retning, træder den mere konservative Side i vort offentlige Liv til Noret og leder Folket. Ledelsen gaar saaledes vejelvis fremskridtlig, vejelvis tilbagegaende, men ledet af et Høire og et Venstre, der er i fuld Forstaaelse med Forfatningen og ubetinget arbejde paa Forfatningens Grund. Efter denne Betragtning var det ganske naturligt og ønskeligt at vide, om ærede Modstandere, eller hvor mange af ærede Modstandere der er, som i Sandhed ere, hvad vi kunne kalde et grundlovsro, konservativt Parti, hvis Berettigelse paa Forfatningens Grund og i Folket ikke blot var fuldstændig ønskelig, men turde siges at være nødvendig og i alt Fald fuldt ud maatte anerkjendes, eller om og da hvor mange af vore Modstandere, der høre til en Reaktion udenfor vor Forfatning. Det var den almindelige politiske Interesse, som jeg antager, det ærede Medlem vilde fremdrage ved sin Udtalelse og sin Forhandling med det ærede Medlem. Hvad denne har medført med Hensyn til Landets offentlige Mening i Almindelighed og de Herrers Mening i Særdeleshed, ligger klart for. De Herrer have ikke villet benytte Leiligheden til at klare deres Stilling i Henseende til, hvorledes de staa, og i hvilken Forstaaelse de staa til selve Forfatningen. Det bliver nu de Herrers Sag. Et tvivlsomt Svær er i den Henseende lige med intet Svær; det er ogsaa et Svær; vi have ikke Brug for noget andet, om saa skal være. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde tilføie til den faldne Debat. — Endringsforslagene skal jeg, som sagt, ikke berøre. Jeg skal kun sige, at det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem for Frederiksberg sagde, at de ogsaa have en symbolisk Betjødning. Det glæder mig, at han er en opmærksom Tilhører; han havde ganske vist ikke hørt Alt, hvad jeg sagde, men han havde dog en Sætning for hvert Endringsforslag, jeg mottøiede, og selv om den ikke passede ganske til, hvad jeg sagde, er dette saa betydeligt, at jeg maa paaskjønne den Interesse, hvormed han følger mine Udviklinger.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 36 af Udvalgets Flertal under Nr. 1 (Berg, Bojsen, Bønløkke, Dam, Hol ein, Jensen, Madsen, A. Nielsen, Th. Nielsen, Lange og Tauber):

B. 1. b. Summen 8,000 Kr. nedfattedes med 4,000 Kr.

vedtoges med 49 Stemmer mod 13.